

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag. . . . (*Tilråb*: Der ønskes udvalgsbehandling).

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Anden behandling af lovforslag nr. L 152:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedssikring m.v. (Regionalisering af ledelsesstrukturen inden for arbejdsformidlingen).

Af arbejdsministeren (Henning Dyremose).
(Fremsat 14/1 87. Første behandling 23/1 87. Betænkning 6/5 87).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Ole Vagn Christensen (S):

Betænkningen over dette lovforslag, som arbejdsmarkedsudvalget har afgivet den 6. maj, er meget interessant læsning.

På den ene side indstiller et flertal – faktisk alle andre partier end Socialdemokratiet – forslaget til vedtagelse. På den anden side er stort set alle betækningsbidrag, naturligvis med undtagelse af regeringspartiernes, gennemsyret af skepsis over for og mistro til forslagets konsekvenser for arbejdsformidlingssystemet. Kun Socialdemokratiet har taget konsekvensen af denne mistro, som vi åbenbart alle nærer. Vi vil i handling vise, at vi ikke vil tage medansvar for en lovgivning, der helt fejlagtigt hedder regionalisering, og

som føres frem som decentralisering og styrkelse af arbejdsformidlingen, når det i virkeligheden måske virker stik modsat som en stor centralisering og en svækkelse af det vigtige lokale arbejde i formidlingssystemet.

Man kan efter vores mening simpelt hen ikke vurdere dette forslag uden at inddrage tilrettelæggelsen og administrationen af hele arbejdsmarkedspolitikken i øvrigt. Her er det Socialdemokratiets opfattelse, at der skal ske en ægte decentralisering og regionalisering, så arbejdsmarkedsnævnene får større indflydelse på og ansvar for tilrettelæggelse og udførelse af arbejdsmarkedspolitikken i regionerne. Det er langtfra sikkert det, der sker, hvis vi vedtager dette lovforslag uændret netop nu. Tværtimod kan der ske en centralisering af arbejdsformidlingens service over for arbejdsmarkedet ved den nye ledelsesstruktur, hvor en kontorleder i en region samtidig skal være regionschef, og der kan ske en centralisering af administrationen samt af ressourcerne i regionen netop af samme grund. Resultatet kan altså blive det stik modsatte af, hvad regeringen og arbejdsministeren påstår.

Dette er jo rigt illustreret i svarene på udvalgets spørgsmål. Tag blot det tågede svar på spørgsmål nr. 18, hvori det kan læses, at de 14 kontorer, der dækker store industriområder, ikke sikres rimelige vilkår og udviklingsmuligheder. Jeg kan her nævne de 14 kontorer: Slagelse, Næstved, Nakskov, Svendborg, Haderslev, Fredericia, Kolding, Horsens, Holstebro, Randers, Skive, Thisted, Hjørring og Frederikshavn.

Den situation, vi kommer til at befinde os i, er, at disse kontorer ikke sikres rimelige vilkår og rimelige udviklingsmuligheder, bl.a. fordi der kan være lange afstande. Hertil kommer alle de problemer, som vi kender, med få ressourcer til lokalkontorerne, manglende tryghed i ansættelsen og manglende mulighed for at løse de regionale opgaver.

Socialdemokratiet har derfor stillet et ændringsforslag om, at lovens ikrafttræden udskydes, til man via de ting, der er sat i gang, har tilkendegivet sin skepsis over for udvalget – det er vel at mærke arbejdsministeren, der har sat disse ting i gang – og når man er nået igennem drøftelserne om en fremtidig udlæggelse af kompetence til arbejdsmarkedsnævnene. Vi tror, at dette vil sikre, at

[Ole Vagn Christensen]

lovforslagets rigtige intentioner bliver virkeliggjort.

Vi skal derfor anmode om udvalgsbehandling inden tredje behandling, hvis vores ændringsforslag ikke vedtages, og vi håber, at ministeren her fra talerstolen vil meddele – for det er jo ministeren, der kan afgøre alle disse ting – at han ikke via det administrative system vil lade foretage en centralisering af det, der foregår ude i regionerne, inden arbejdsmarkedsnævnene har fået mulighed for virkelig at få indflydelse på, hvordan udviklingen skal være.

Hvis vi kan få disse garantier, er vi helt klart i en anden situation, om end vi mener, at det er en forhastet vedtagelse, der vedrører hele formidlingssystemet, og vi er af den opfattelse, at hvis ikke vi kan få disse tilkendegivelser, vil dette være bedst tjent med en udskydelse af lovens ikrafttræden.

Vi beklager faktisk, at der ikke har været mulighed for at få den drøftelse, fordi vore venner, SF, har haft så travlt med at få vedtaget denne centralisering, som der her er tale om.

Carsten Andersen (SF):

Jeg har, selv efter et langt udvalgsarbejde sammen med hr. Ole Vagn Christensen, ikke rigtig forstået den socialdemokratiske udlægning af begrebet »centralisering«. Her går man ind og decentraliserer, giver en større operationsmulighed i regionerne og begynder faktisk at gå en vej, der giver de enkelte arbejdsformidlingsområder mulighed for at tilpasse sig, hvad der skal ske i området.

Vi kan ikke stemme for Socialdemokraternes ændringsforslag, fordi det gør lovens ikrafttræden afhængig af, om det udvalg, som arbejder, kommer til et resultat. Vi kan ikke lade en lovs ikrafttræden være afhængig af et udvalg, når vi ikke har nogen garanti for, hvornår det vil være færdigt. Hvis man mener dette, er konsekvensen vel, at man burde stemme imod hele lovforslaget i stedet for at lægge afgørelsen over til et andet udvalg.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Det, der kalder mig herop, er hr. Ole Vagn Christensens bemærkninger om, at SF har haft travlt i denne sammenhæng og derfor er

nået dertil, at vi skal have stemt dette igenem. Det er noget sludder. Vi har siddet og ventet på, at vi kunne få en drøftelse af forslagene fra Amtsrådsforeningen og Kommunernes Landsforening, ikke fordi vi var enige i alting i de forslag, for det var vi bestemt ikke – vi ville f.eks. ikke have, at borgmestrene skulle være formænd for arbejdsmarkedsnævnene – men vi syntes, der var gode tanker i forslagene, og dem ville vi gerne have en drøftelse af.

Hvad ender det så med? Ja, det ender med, at det lykkes Socialdemokratiet at få Dansk Arbejdsgiverforening og LO til at gå sammen i en henvendelse om L 153, hvorved kommunerne ikke får råderet over de beskæftigelsesmidler, de ellers skulle have haft, og så var denne sag jo død samtidig. Vi har erkendt, at nu ligger det altså sådan. Kamppladsen er ryddet nu for et stykke tid, men jeg kan love for, at vi vender tilbage til den. Vi har ikke haft kissejav her. Vi har villet lave vores arbejde ordentligt, men Socialdemokratiet ved hr. Ole Vagn Christensen har forhindret os i det.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Det er en fantastisk situation, fru Lilli Gyldenkilde prøver at ride op her. Kommunene har indflydelse i dag via arbejdsmarkedsnævnene. Det er ikke sådan, at de er holdt uden for arbejdsmarkedsnævnene, og der er ikke tale om, at de ikke har nogen muligheder. Men det, der sker med dette forslag – og det er så min bemærkning til hr. Carsten Andersen – er ifølge de bemyndigelsesparagraffer, der er i lovforslaget, at hvis vi ikke får disse tilkendegivelser fra arbejdsministeren, som jeg før bad om, vil det administrative system være i stand til at hive opgaver ud og føre dem ind til regionskontorerne; det vil give folk i de enkelte områder længere til deres servicemuligheder, og det vil igen sige, at de svageste i denne situation vil blive de dårligst stillede.

Det er det, vi kalder en centralisering, og den har det ingen kissejav med. Men det kan være, at arbejdsministeren kan afklare dette spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

[Kaj Poulsen]

Jeg synes jo nok, at fru Lilli Gyldenkildes stemmeføring var lidt anderledes, end sagen her berettiger til. Alene at henvise til, at om-lægningen af beskæftigelsesmidlerne skulle kunne få et parti til at stemme for denne lov, og at vi på den baggrund skulle have set hr. Ole Vagn Christensen sinke udvalgsbehandlingen!

Nu skal jeg fortælle fru Lilli Gyldenkilde, hvad denne sag drejer sig om. Den drejer sig om, at vi under det udvalgsarbejde, vi har haft, har spurgt og spurgt og spurgt om, hvad det er for en regionalisering, det drejer sig om. Da vi havde besøg af de tjenestemandsansattes organisation i udvalget, spurgte vi også dem: jamen hvad er det for en regionalisering, der her tænkes på? Og hvad var deres svar til os? Ja, de havde nogle udflydende tanker, og det eneste præcise var, at nu skulle regionschefen ikke ansætte lønramme 7-mennesker.

Det, man gør her fra SFs og VS' side, er, at man åbner en ladeport, så regeringen og arbejdsministeren kan regionalisere det, de vil, uden at lytte til arbejdsmarkedets parter. Vi har bedt om, at man venter på resultatet af det arbejde, der er gået i gang i Landsarbejdsnævnet mellem arbejdsmarkedets parter, for at de kan få indflydelse på arbejdsmarkedspolitikken i Danmark. Det ønsker SF åbenbart ikke. Hvis det er sådan, at man vil misforstå, hvad der ligger i de forbehold, Socialdemokratiet har taget, kan man gøre det, men dette er den reelle begrundelse.

(Kort bemærkning).

Carsten Andersen (SF):

Jeg vil godt igen spørge hr. Ole Vagn Christensen, hvor ændringerne i kompetencen sker med hensyn til, hvad der kan styres fra centralt hold før regionaliseringer og efter den. Vi har i udvalget fået nogle skemaer, som meget klart viser, at der for så vidt ikke sker nogen. Den ændring, der sker, er, at man flytter en række administrative ting fra det centrale hold ud lokalt, og det er, hvad hr. Ole Vagn Christensen kalder en centralisering.

Når man ser på, hvad de enkelte arbejdsformidlingskontorers mulighed er, er det, at de ikke skal fare til København og styres fra København, men har en kontakt til regionen i det lokale led. Denne fjernstyring, som

mange inden for AF-systemet har beklaget sig over og sagt var et underligt bureaukratisk system, gør man nu tættere, og man kommer tættere ud i området.

Hvor er det så, arbejdsmarkedsnævnene bliver spillet ud? Der står jo intet i dette forslag om, at arbejdsmarkedsnævnene bliver spillet ud og får mindre kompetence og ringere indflydelse. Det er nogle tågede fantasi-forestillinger, hr. Ole Vagn Christensen ser i disse ting, og som han ikke kan beskrive nærmere.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Det er jo oplagt, at Socialdemokratiet og SF har divergerende opfattelser af, hvordan arbejdsmarkedsnævnene skal fungere. Vi mener ikke, de har fungeret godt nok med den nuværende sammensætning. Derfor ville vi gerne have kigget på en anden struktur. Vi har ikke haft travlt, vi har villet vente på, at vi kunne få en drøftelse, men det har vi ikke kunnet. Og når hr. Kaj Poulsen nu forsøger at belære mig om, hvad dette handler om, må jeg melde hus forbi.

Socialdemokratiet, SF og de Radikale indgik aftale om denne lov i 1982. Da satte vi kommunernes repræsentanter ind, fordi vi godt kunne se, at der ikke blev taget behørigt hensyn til den gruppe mennesker, som er dårligst stillet på arbejdsmarkedet, eller som allerede er skubbet ud af det; så kom ikke og sig, at jeg ikke kender til denne sag!

Nu sker der så det, at arbejdsministeren render, alt hvad remmer og tøj kan holde, fordi han oplever, at i LAN går Dansk Arbejdsgiverforening og LO sammen og skriver breve. Der går panik i det, og så bliver man nødt til at lave noget på området med det resultat, at man ødelægger to love.

Det er ærgerligt, for kunne vi have fået en bredere drøftelse, er jeg sikker på, at vi kunne have mønstret et flertal til at gøre det her bedre end det, der nu foreligger.

Vi stemmer for det alligevel, fordi det er lidt bedre end det oprindelige. Det kunne være blevet meget bedre, og fordi Socialdemokratiet har den opfattelse, at det er arbejderbevægelsen og arbejderpartiet, behøver det ikke at være rigtigt. Det kunne måske en gang imellem betale sig at tale også med andre, som kan gennemskue tingene.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg må sige, at fru Lilli Gyldenkilde bliver ved med at overraske mig, og det samme gør hr. Carsten Andersen, når de ikke engang ved, hvad det er, der vil ske af ændringer, når de ikke engang har opfattelsen af, hvad der kan ske ved disse bemyndigelser, som man flytter.

Jeg skal referere kort: de enkelte arbejdsformidlingschefer har nok en høringsret over for arbejdsmarkedsnævnene i dag, men funktionerne er henlagt til de enkelte kontorer, og de er suveræne. Det, der nu sker, er, at man giver regionschefen suveræniteten til at være regeringens forlængede arm.

Det er det, der er situationen, selv om fru Lilli Gyldenkilde ryster på hovedet, og det er derfor, vi har spurgt arbejdsministeren, om han vil give os et tilsagn om, at han ikke iværksætter disse centraliseringer, før de øvrige problemer er færdigbehandlet.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Socialdemokratiet har også, siden vi indgik aftalen med SF og de Radikale om nævnens virksomhed, været optaget af, at nævnene skulle have større indflydelse, og det er vi stadig væk.

Vi er stadig væk optaget af, hvad arbejdsmarkedets parter, kommuner og amter og Landsarbejdsnævnet mener det vil være fornuftigt at decentralisere, at regionalisere, og baggrunden for, at vi har den opfattelse, er, at de bedste til at diskutere sagerne må være dem, der sidder i arbejdsmarkedsnævnene og i Landsarbejdsnævnet, altså arbejdsmarkedets parter.

Der er sat et udvalgsarbejde i gang, ikke bare af landsarbejdsnævnsmedlemmer, men også af medlemmer af de lokale nævn, som skal diskutere bl.a. indflydelsen i nævnene ude omkring, og det, vi anmoder om, er, at vi lader være med at gennemføre en lov, hvori der ikke er klare bestemmelser for, hvordan regionaliseringen skal foregå. Anderledes er det ikke. Vi er interesseret i en regionalisering.

Så vil jeg godt sige til fru Lilli Gyldenkilde, at vi ikke betragter os som arbejderbevægelsen, men lytter til, hvad den

faglige del af arbejderbevægelsen siger i disse sager. Det gjorde vi også i 1985, da fru Lilli Gyldenkilde havde travlt med at indgå forlig med den siddende regering, et forlig, som har været en katastrofe siden, og kun fremtiden kan vise, at dette også vil blive det.

Estrup (RV):

Dette er en af de sager, der godt kan gøre én overrasket over, hvor lille et forslag der skal til for at få en kolossal debat og et meget stort udvalgsarbejde i gang.

Det er ikke sikkert, at vi har set hele dybden i dette forslag under udvalgsarbejdet. I hvert fald er virkningerne endnu ikke ganske klare, og det er vel en af grundene til, at debatten fortsætter.

I Det Radikale Venstre er vi ikke ganske overbevist om, at det foreslåede vil føre til den ønskede regionale struktur og til den balance, der bør være mellem regioner og kommuner i den arbejdsmarkedspolitiske indsats.

Derfor har vi undervejs prøvet at få sikret, at også de enkelte AF-kontorer fortsat har en selvstændig rolle at spille. Det er bl.a. baggrunden for det ændringsforslag, som sikrer – også i selve lovteksten – at AF-cheferne har indstillingsret, når det gælder deres personale. Det ville jo være en frygtelig situation, hvis AF-cheferne havde ansvaret for personalet, men ingen som helst mulighed for at påvirke ansættelserne.

Der er nu skabt sikkerhed for, at de får denne indflydelse, og dermed er der også fortsat sikret AF-kontorerne i hvert fald en vis indflydelse. Om det så er tilstrækkeligt, må tiden vise.

Det Radikale Venstre er i hvert fald nu parat til at stemme for forslaget, også ud fra den betragtning, at regeringen jo i denne sag har sit parlamentariske flertal i orden. Og det skønner vi på. Det er et lidt anderledes parlamentarisk flertal end sædvanlig, nemlig sammen med SF. Men det er jo godt at betrede nye veje, og vi er villige til også at stemme for forslaget.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

VS mener, at der er uløste spørgsmål i forbindelse med, hvordan man egentlig sikrer en reel decentralisering og regionalisering, hvilket forhold der skal være imellem kom-

[Elisabeth Bruun Olesen]

munernes indflydelse og systemets indflydelse. Vi synes, det havde været rigtigere at starte omvendt. Vi synes, det havde været rigtigere først at putte et indhold i, diskutere sig frem til et indhold i regionaliseringen og så lovgive. Nu starter man i stedet med at regionalisere ledelsen.

Vi vil som Det Radikale Venstre følge udviklingen og se, hvad der sker. Vi kan faktisk ikke på baggrund af det meget omfattende materiale, vi har fået under udvalgsbehandlingen, se, at der skulle ske en særlig stor ændring ved den nuværende kompetencefordeling i regioner med flere AF-kontorer. Derfor vil vi ikke modsætte os, at lovforslaget bliver vedtaget.

Hvad Socialdemokratiets ændringsforslag angår, mener vi, det er barokt. Vi mener, det er meget vigtigt, at Landsarbejdsnævnet har drøftelser. Vi havde også gerne set, at man havde afventet resultatet af de drøftelser. Vi synes, det er godt, at det drøftes med Arbejdsministeriet, Arbejdsdirektoratet osv. Man kan da ikke lovgive om, at man ikke må lovgive, før drøftelserne er ført til ende. Man kan da ikke sætte sig selv i den situation, hvis arbejdsgivermodparten f.eks. blokerer for, at drøftelserne når frem til et resultat. Så kan Folketinget ikke lovgive.

Den eneste konklusion på den måde, Socialdemokratiet tænker på i forhold til det her lovforslag, er at stemme lovforslaget ned, fordi man ikke vil have det nu.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Det skal være en enkelt kort bemærkning til fru Elisabeth Bruun Olesen. Vores forslag skal ses som en venlighed over for arbejdsministeren. Det er ikke os, der har foreslået, hvad der er iværksat på de her områder. Det er arbejdsministeren. Det er helt klart, at det også må være ham, der har fastlagt kommissoriet, hvordan og hvorledes, og hvornår han vil have alle de tilkendegivelser ind. Det er ikke noget, vi blander os i. Derfor er der ikke tale om, at det ikke er noget, der hænger sammen. Vi mener, det er væsentligt, hvis ikke ministeren her vil give os indrømmelser.

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Jeg vil gerne sige, at jeg blev glad, da jeg fik betænkningen og konstaterede, at et fler-

tal ville indstille lovforslaget til vedtagelse med de af udvalget stillede ændringsforslag. Det synes jeg var godt. Det var også et eksempel på, at regeringen og SF snakkede med hinanden om arbejdsmarkedspolitik. Jeg synes, det var udmærket, at det førte til nogle præciseringer om decentralisering inden for Københavnsområdet, som SF og regeringen var enige om. Det synes jeg er godt.

Jeg må indrømme, at jeg til gengæld blev en lille smule forbavset, da jeg så, at det var udvalget uden Socialdemokratiet, for regionaliseringen af arbejdsformidlingen er faktisk et af de initiativer, daværende arbejdsminister Svend Auken fortjener ros for. Det var et af de allerbedste initiativer, den daværende arbejdsminister tog. Dette lovforslag er en naturlig konsekvens af de aktiviteter og initiativer, der blev sat i gang inden for arbejdsformidlingen under arbejdsminister Svend Auken. Jeg er i hvert fald ham taknemlig for det forarbejde, der er lavet.

Jeg vil egentlig tro, at Socialdemokratiet skulle være meget opmærksom på, at det, dette forslag drejer sig om, er at opruste det administrative system, således at det er i stand til at tage imod de opgaver, der bliver lagt ud fra centralt hold til decentralt hold med henblik på, at man efterfølgende decentralt, regionalt, kan decentralisere yderligere. Det er alle de tilkendegivelser, der ligger bag, og det er et simpelt lille forslag om at opruste det administrative system med henblik på decentralisering. Det vil jeg anbefale Socialdemokratiet at stemme for, når vi når frem til tredje behandling.

Så ville hr. Ole Vagn Christensen være venlig mod mig og give mig en bemyndigelse til at lade være med at gennemføre lovgivningen nu. Nu skal man jo normalt tage pænt imod venligheder, men denne venlighed har jeg ikke lyst til at tage imod. Det har jeg af menneskelige grunde ikke.

Det ligger jo sådan, at vi for øjeblikket har 28 AF-chefer. De ved, at dette lovforslag skal vedtages, hvorefter der skal være 14 regionschefer og 14 andre chefer. De er i en uklar situation, fordi de ønsker at vide præcis, hvornår lovforslaget bliver vedtaget, stillingerne slået op og de nye stillinger besat. Så af hensyn til personalet, af hensyn til de kommende chefer og af hensyn til, at vi skal have systemet til at fungere effektivt og kunne tage imod decentraliseringen, må vi nød-

[Arbejdsministeren]

vendigvis gennemføre forslaget straks. Vi kan ikke afvente et eller andet udvalgsarbejde, som jeg tror vil tage lang tid.

Så skylder jeg at sige, at både en styrkelse af arbejdsmarkedsnævne med den nuværende LO/DA-indflydelse og et råd, som kommuner og amter har foreslået, og som SF ønsker sig, gøres lettere, når dette lovforslag er vedtaget. Der er ikke brudt nogen broer, der er ikke nogen korsveje, der bliver overskredet. SF har sin mulighed i fremtiden, Socialdemokratiet har sin mulighed i fremtiden, bare begge parter stemmer for dette lovforslag og sikrer, at jeg fortsætter som arbejdsminister.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Jeg synes, det var en overordentlig fair fremstilling, ministeren kom med. Ministeren sagde, at det her regionaliseringsarbejde er sat i gang af forhenværende arbejdsminister hr. Svend Auken. Det synes jeg var overordentlig fair.

Vi havde naturligvis – det er baggrunden for de taler, jeg bl.a. har holdt her – haft større tillid til, at udmøntningen var foregået i den retning, vi havde ønsket, hvis det var hr. Svend Auken, der havde siddet som arbejdsminister i stedet for den nuværende – det er det, SF altså ikke har haft problemer med – fordi vi havde vidst, at hr. Svend Auken på baggrund af de erfaringer, vi har fået i en årrække, ville have lyttet til arbejdsmarkedets parter, når udmøntningen skulle finde sted.

Det, der er baggrunden for, at vi er nervøse for det, der sker nu, er, at man ikke har tid til at vente på, hvad parterne siger, man har ikke tid til at vente på, hvad nævne siger, nu skal det bare køres igennem. Den store tillid til arbejdsministeren udmønter sig altså i det forlovelsessamarbejde, jeg kan forstå der har været om denne lovgivning.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Hvis arbejdsministeren havde gjort, som det var forudsat i den 1975-lov, han henviste til, ville han have været klar over, at konsekvenserne af dette ville være, at man gennemførte et lovmæssigt regelsæt for de administrative regler, og at dette lovgivningsmæs-

sige regelsæt ville have betydet, at man ikke fra centralt hold ville have været i stand til, hvad man bliver ved denne lovgivning: at lave centraliseringer uden om de regionale parter i området.

Ifølge de bemyndigelser, der ligger i §§ 8 og 11, står det klart, at man ikke behøver at rette sig efter, hvad arbejdsmarkedsnævne siger. Det vil sige, at hvis der kommer et diktat fra Laksegade, er det afgørende hele vejen igennem.

Det var derfor, jeg spurgte arbejdsministeren i mit første indlæg, om han vil give os håndfaste garantier for, at der bliver disse regelsæt, der nøje præciserer ressourcforbruget og fastlægger strukturen i de 14 regioner. Det forstår jeg at vi ikke kan få en tilkendegivelse fra arbejdsministeren om, i hvert fald ikke her.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 og § 1, således ændret,
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 2
forkastedes, idet 38 stemte for, 81 imod.

§ 2
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Anden behandling af lovforslag nr. L 213:

Forslag til lov om tillægsbevilling for finansåret 1986.

Af finansministeren (Palle Simonsen).
(Fremsat 11/3 87. Første behandling 17/3 87. Betænkning 29/4 87).

Der var ikke stillet ændringsforslag.